

Ismét Erdélyben jártunk

Iskolánkból, hagyományt teremtve már harmadszor utaztunk Erdélybe, a „Határtalanul” program keretein belül. Minden évben a 7. évfolyamnak adódik ez a lehetőség, így április 17-22-ig egy hetet töltöttünk Erdővidéken és környékén.

Személy szerint én már 9. éve viszek gyermekeket a program keretein belül és elmondhatom, hogy nem volt 2 egyforma út és élmény sem. Mindegyik más és más, mindegyik évről évre hozzáad a lelkemhez és gyarapítja élményeim tárházát. A Nagybaconi Konsza Samu Általános Iskolában hatodszor látták vendégül az általam kísért iskolás csoportokat, így oda már barátként térek vissza évek óta. Innen is fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy jó lenne valami többet is kihozni ebből. Örültem, amikor Táborfalvára kerültem és az első kirándulásunk után az igazgató úr, Hermán Attila szintén felvetette azt a gondolatát, hogy ki kellene építeni valamilyen külföldi iskolával egy szorosabb kapcsolatot. Így gondoltam rögtön erre az iskolára, mivel ismerem a tantestületet, nem nagyvárosi iskola, tele szeretnivaló pedagógusokkal. Néhányunk kemény munkájának és szervezésének köszönhetően, végül kiutazásunk után létrejött az a plusz amire vártunk és a Pusztavacsi Általános Iskolával összefogva vendégül láthattuk a Nagybaconi Konsza Samu Általános Iskola tantestületének egy részét. Hatalmas mérföldkő volt ez iskolánk életében, remélem, a későbbiekben tanulóinknak még több lehetőségük lesz a kinti iskola diákjaival találkozni és időt tölteni. A jövőbeni közös élmények reményében most álljon itt néhány beszámoló a diákjaink tollából, az útról és a látottakról beszéljenek az alábbi írások.

Konczig Kitti
pedagógus

Erdélyi kirándulás

2024.04.22-2024.04.27. a Csurgay Franciska Általános Iskola 7.-es diákjaiként mi is részt vettünk a „Határtalanul” programon.

Számos helyen jártunk. Kóstoltunk borvizet, voltunk Benedek Elek házában, az Erdővidék Múzeumban, Sepsiszentgyörgyön, ahol éppen akkor tartották a Szent György Napokat. Buliztunk a nagybaconi iskolában. Amíg mi fiúk kosaroztunk, addig a lányok táncoltak. Sétáltunk Segesváron a gyönyörű régi városrészben. Személyes kedvencünk a Szent Anna-tó és a Mohos Tőzegláp volt. Az egész hetünk nagyon jól telt, sokat nevettünk, mókáztunk. Egyik este például meccset néztünk, és mikor gólt lőttek, kiugrottunk az ágyból, és rohagáltunk a panzióban. Amikor vége lett a mérkőzésnek, Kitti néniel beszélgetünk. Az esti levezető kvíz, amit Kitti néni állított össze Barót nevezetességeiről, nagyon tetszett, javasolom mindenkinek, aki esélyt kap rá, csinálja végig.

Mindig volt valami jó program, az emberek jó fejek voltak, ha lenne rá lehetőség, ismét visszamennénk.

Homoki Attila, Páll Csaba

Ezúton szeretnénk megköszönni támogatóinknak az adományokat:

Birinyi András, Birinyi József,

SZMK-Homokiné Kriszti

Szülők és gyermekek akik játékokat hoztak ajándékba az iskolásoknak.